

РЕШЕНИЕ

№ 6687

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4328** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 ЗОДОВ. Образувано е по искова молба на „Унисърфейс“ ЕООД, ЕИК 10164845, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет. 4, подадена чрез адв. С., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, за присъждане на суми в размер 21 000.00 лева, ведно със законната лихва в размер на 10 576.96 лева, изчислена от 18.05.2016 г. до 05.05.2021 г., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на заплатено адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие при обжалване на РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г. по административен ред, отменен с решение № 1297/29.07.2016г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

В исковата молба се твърди, че причинените имуществени вреди се изразяват в заплащане на адвокатски хонорар в размер на 21 000 лева по силата на сключен между дружеството и адв. И. И. Я. договор за правна защита и съдействие АВ № [ЕГН]. Твърди се, че съгласно сключения договор, адвокатът се е задължил да проучи материалите по проведеното ревизионно производство по административното обжалване, да изготви жалба срещу на РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г., както и да представлява дружеството пред ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

В съдебното заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител адв. Я., поддържа

исквата молба. Претендира разноски, съобразно представен списък.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. Р., моли исквата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Поддържа становището в отговора на исквата молба. Представя подробни писмени бележки, в които излага съображения по съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, излага становище за неоснователност на предявената исква претенция и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исквата молба твърдения, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г., издаден от П. Г. Г. - началник на сектор – орган, възложил ревизията, и М. П. Б. - гл.инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в тежест на „Унисърфейс“ ЕООД, ЕИК 10164845, са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 581 988.83 лева и корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 244 861.39 лева /л.6/.

Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие сер. АВ № [ЕГН] /л.25/, на 18.05.2016 г. между „Унисърфейс“ ЕООД и адв. И. И. Я. от Адвокатска колегия – [населено място], адвокатът се е задължил да предостави правна помощ на дружеството, изразяваща се в проучване на материалите по проведеното ревизионно производство срещу „Унисърфейс“ ЕООД, приключило с РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г. на ТД на НАП – С., както и да изготви жалба срещу акта. Уговореното с договора възнаграждение в размер на 21 000 лева /записано с цифри и словом/ е посочено, че е платено в деня на сключване на договора в брой. Записаният в договора за правна помощ адрес на упражняване на дейността на адвокат И. Я. е в [населено място], [улица].

На 31.05.2016 г. е депозирана жалба вх.№ 53-03-990/31.05.2016 г. /л.48/ срещу издадения РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г., за което е представено копие от подадената жалба /л.48/.

По делото е представен препис от решение № 1297/29.07.2016 г. на директора на ОДОП – [населено място] при ЦУ на НАП /л.14/, видно от което по подадената от дружеството жалба вх.№ 53-03-990/31.05.2016 г., е отменен РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г. на ТД на НАП – С..

По делото е представено банково извлечение от разплащателната сметка на адвокат И. И. Я. към „Юробанк България“ АД /л.81/, видно от която в периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. има четири превода с посочено основание „дог. правна защита гр. дело“, а именно: от 11.03.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН]; ; от 11.03.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН]; ; от 26.05.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН] и от 22.06.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН].

Видно от представена по делото „счетоводна статия“ /л.94/, на 31.05.2016 г. в счетоводството на „Унисърфейс“ ООД е осчетоводен в сектор „1- каса-лева“ разход по РКО, издадено по договор АВ№[ЕГН]. В поле „задължения към доставчици на същия счетоводен документ е отбелязан контрагент „[ЕГН]- адв. И. И. Я.“, договор за правна помощ и съдействие № 00000001064 от 18.05.2016 г. и сума в размер 21 000 лева. На гърба на л.94 е отбелязано осчетоводяване в сектор „1- каса-лева“ разход по

РКО, издадено по договор без номер. В поле „задължения към доставчици на същия счетоводен документ е отбелязан контрагент № [ЕГН] – адв. И. А. С. по договор без номер от 18.05.2016 г. и посочена дължима сума в размер на 1000 лева.

Представено е копие на К. книга, водена в периода 01.04.2014 г. -31.12.2016 г. от дружеството /л.123/. В същата са направени отбелязвания за извършени плащания, относими към правния спор на следните дати: на 18.05.2016 г. е посочен разход в размер на 20 900 лева за „такси и възнаграждение на адв. И. Я.“, както и на 31.05.2016 г. с отбелязване „доплащане на възнаграждение на адв. И. Я.“ в размер на 950.00 лева. По делото са представени и копия от разходни касови ордери /л.144 и л.145/, издадени от „Унисърфейс“ ООД за следните плащания: от 18.05.2016 г. с нареждане да се брой на адв. И. И. Я. сума в размер на 20 900 лева за такси и възнаграждение по дело и от 31.05.2016 г. с нареждане да се брой на адв. И. И. Я. сума в размер на 950 лева за такси и възнаграждение по дело. Видно от двата РКО, същите са без печати и с неясно авторство на положените върху тях подписи, а също така няма отбелязване по кои дела са направени плащанията.

Изискано и е представено по делото пояснение от счетоводителя на „Унисърфейс“ ООД /л.153/ относно несъответствието на номера на договор за правна помощ и съдействие в представената по делото „счетоводна статия“ /л.94/. В същото е посочено, че се касае за техническа грешка, тъй като на същата дата са били осчетоводени две плащания, а именно: на адв. И. И. Я. в размер на 21 000 лева и на адв. И. А. в размер на 1000 лева. Към пояснението са представени коригирани счетоводни статии за двете плащания, видно от които едната е издадена в 10:05:13 ч., а другата в 10:15:30 ч.

По делото е изслушано заключение по съдебно-счетоводна експертиза, оспорена от ответника (л.136-142 по делото).

В заключението си, вещото лице сочи, че след извършена проверка в счетоводството на „Унисърфейс“ ЕООД и в касовата книга, е установило, че сумата от 21 000 лева, изплатена от дружеството на адв. И. Я., е осчетоводена по съответните счетоводни сметки. Вещото лице сочи, че след извършен преглед на представените по делото листове от К. книга е установило, че има извършени отбелязвания за плащания на адвокатски хонорар и такси на адв. Я. на 18.05.2016 г. в размер на 20 900 лева и на 31.05.2016 г. в размер на 950 лева. Установено е, че в касата на дружеството към датите 18.05.2016 г. и 31.05.2016 г. е имало налични пари, дали възможност да се платят съответните суми на адв. Я.. При проверката в счетоводството на „Експрестурист трейдинг“ ЕООД на вещото лице е представен Отчет по журнал на операциите за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. по счетоводните сметки, видно от който плащанията към адв. И. Я. са отразени по дебитна сметка 602 „Разходи за услуги“ и по кредита на сметка 503 „Разплащателна сметка“ на съответните дати. Вещото лице е приело, че в предственото по делото извлечение на разплащателната сметка на адв. Я. са налични изплатените суми на съответните дати.

В съдебно заседание вещото лице е разпитано, като му е предявен оригиналът на Касовата книга посочва, че в оригинала е записано 20900 лв. срещу дата 18.05.2016г. При корекция би трябвало да има подпис и дата на извършване на корекцията, правило в счетоводството, корекция има, но няма дата, поправен е номера на договора, но няма дата.

Представено е пояснение от Т. С., счетоводител на „Унисърфейс“ ЕООД, което е оспорено от ответника. В него лицето дава сведения относно иплащането на

възнаграждения по двата договора по две различни адвокатски услуги и допуснатата грешка при изписването им в Счетоводната статия. Заявява, че парите за извършените адвокатски услуги на адв.И. И. Я. и адв.И. А. С. реално са платени на каса от „Унисърфейс“ ЕООД на адв.Я. в размер 21000 лв. и на адв.И. А. С. - 1000 лв. Ответникът оспорва тези пояснения и верността на счетоводните статии, като счита, че не е извършено отбелязване, че се касае за корекция и липсва дата на извършване на корекция.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Искът е допустим. Налице е процесуална легитимация на ищеца – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

Исковата молба е подадена на 07.05.2021 г., в петгодишния давностен срок от влизане в сила на решение № 1297/29.07.2016 г. на директора на ДОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г. В тази връзка, съдът намира за неоснователно релевираното от ответния административен орган възражение за изтекла погасителна давност.

Разгледан по същество искът е неоснователен.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове на административни органи и длъжностни лица (в случая – РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г.) се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Съгласно чл. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: причинена вреда (в случая – имуществена); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт (отменения РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г.) и настъпилата вреда.

Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“. В мотивите на същото тълкувателно решение е прието още, че: „Делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства“. По аргумент от това тълкувателно решение следва да бъде прието, че процесуално допустими са и исковете за обезщетяване на имуществени вреди, представляващи заплатени на адвокат възнаграждения за защита в административно производство по оспорване на административни актове, понеже: макар да не е процесуално задължителна, адвокатската защита е допустима, след преценка от страна на ревизирано лице, което не може да бъде лишено от право на защита; в административното производство по реда на Глава осемнадесета ДОПК, провеждането на което е задължителна процесуална предпоставка за съдебно обжалване на ревизионен акт, не е предвидена възможност за решаващия административен орган да присъжда в полза на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение. Процесният РА е бил отменен още на тази фаза, поради което законосъобразността му не е преценявана от административния съд. Само след приключване на съдебно производство по реда на Глава деветнадесета ДОПК (чл. чл. 156-161) е възможно на жалбоподателя да бъдат възстановени разноски, включващи и възнаграждението за един адвокат - чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК. За лицето, което е било потенциално засегнато от ревизионния акт и е упражнило правото си да бъде защитавано от адвокат, след отмяната на акта от решаващия административен орган, не съществува друг ред за обезщетяване на имуществена вреда, каквато представлява заплатеното на адвоката възнаграждение. В случая твърдяната сумата от 21 000 лева е именно такава вреда, тъй като имуществото на дружеството – ищец евентуално е било намалено с тази сума.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Основният спор по делото е дали се установява вредата, в случая плащането на адвокатския хонорар, по времето, начина и в размера, твърдян от ищеца, както и причинната връзка между акта, отмяната му и вредата.

На първо място следва да се отбележи, че извън представянето му по делото договорът за правна помощ и съдействие, във връзка с който се твърди вредата, няма достоверна дата по ранна от завеждането на това дело, за да се приеме, че съгласно разписката в него, ищецът е платил хонорар, на посочената дата, в посочения размер и на адвокат Я., предвид и оспорената и недоказана вярност на счетоводните записвания по този договор.

На второ място не се установява дали действително адвокат Я. и съгласно посоченият договор е представлявал ищеца пред ДОДОП-С. във връзка с обжалването на РА – проучвал ли е материалите по ревизионното производство и изготвил ли е жалбата срещу РА. Както в жалбата, така и в решението, никъде не се споменава жалбата да е изготвена от процесуален представител адвокат и конкретно адвокат Я., нито името на този упълномощен адвокат е споменато в решението, като представляващ. Единствено в приложената втора жалба, която е от 25.08.2016г. и която е срещу ЗВР за новата ревизия – л.45 по делото, е посочен електронен адрес, който може да се свърже с адвокат Я., но това е жалба срещу ЗВР. В този електронен адрес е посочен в ТР като адрес на електронна поща на дружеството (л.40 по делото). Жалбата срещу РА, която е предмет и на настоящото производство, е подадена единствено и само от Ю. К. Я. и Ж. А. Я., в качеството им на управители и представляващи, на тях е връчено и решението. Следва да се отбележи и посоченото от ответника, че договорът за правна помощ е подписан само от единия представител на "Унисърфейс" Е. Ю. Я., докато представителството според ТР е от двете с Ж. Я. само заедно от 18.04.2016г. до 2017г. (л.40 по делото и служебна справка на съда), което поставя под въпрос надлежното обвързване на дружество с този договор.

На трето място плащането на сумата не се доказва по безспорен начин в посочения размер и на посочената дата от една страна заради липсата на достоверна дата на договора преди представянето по настоящото дело, няма данни за представянето му пред ДОДОП-С., в производството по обжалване, включително и предвид оспорената от ответника вярност на счетоводните записвания, която не се потвърди с доказване по делото. Извън това, само за пълнота, съдът намира, че самото последващо осчетоводяване на сума на иначе доказана като платен адвокатски хонорар е неотнормимо. Конкретно в случая обаче предвид на липса на по ранна достоверна дата на самия договор към момента на производството по обжалване, а едва по настоящото дело и корекциите в счетоводните записвания на номера на договорите, съдът намира, че осчетоводяването е от значение за установяване на действителното извършване на плащанията към съответния момент, още повече, че същите са в брой.

В представения с исковата молба договор за правна защита и съдействие сер. АВ № [ЕГН] от 18.05.2016 г. е посочен предмет правна защита и съдействие е записано – 1. Проучване на материалите по ревизионно производство на „Унисърфейс“ ООД, ЕИК[ЕИК], приключило с РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г., издаден от ТД на НАП – [населено място]; 2. Изготвяне на жалба срещу ревизионен акт по ОДОП; 3. Процесуално представителство пред ОДОП, като е посочено плащане в брой в деня на сключване на договора в размер на 21 000 лв. За плащането се представят РКО.

Съгласно чл.3, ал.1, т.1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой /ЗОПБ/ /относимата редакция - ДВ бр. 95, в сила от 01.01.2016 г./, плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв. Видно от представеното от ищеца банково извлечение от разплащателната сметка на адвокат И. И. Я. към „Юробанк България“ АД /л.81/, в периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. има четири превода с посочено основание „дог. правна защита гр. дело“, а именно: от 11.03.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН]; : от 11.03.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН]; : от 26.05.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН] и от 22.06.2016 г. превод в размер на 2000.00 лева по договор АВ №[ЕГН], като нито едно от тях не е на стойността на твърдяната като платена сума в размер на 21 000 лева, нито е по сключеният между страните договор за правна защита и съдействие сер. АВ № [ЕГН].

Предвид горната съпоставка и изискването на ЗОПБ следва да се има предвид, че изискване за плащане по банков път в случая представлява форма за доказване на плащането, която в случая за сумата, надвишаваща посочения размер на хонорара не е доказана като платена, предвид специалните изисквания за разплащания и плащането на претендираната сума в брой.

В представените по делото писмени доказателства от ищеца, а именно: „счетоводна статия“ /л.94/, на 31.05.2016 г. е видно, че е налице несъответствие, а именно: в счетоводството на „Унисърфейс“ ООД е осчетоводен в разход по РКО, издадено по договор АВ№[ЕГН], но в следващото поле на същия документ е посочено, че се касае за задължение с отбелязан контрагент „[ЕГН]- адв. И. И. Я.“ по договор за правна помощ и съдействие № 00000001064 от 18.05.2016 г. за сума в размер 21 000 лева. При опита да се отстрани горепосоченото несъответствие, счетоводителят на дружеството представи коригирана счетоводна статия, която според вещото лице е създадена не при спазване на счетоводните правила за корекции в записванията, предвид, че не е отбелязана датата на корекцията, следователно е с разколебана доказателствена тежест и не потвърждава плащането.

Ищецът не успя да докаже твърдението си заплатен адвокатски хонорар и с приложените по делото копия на страници от К. книга, водена в периода 01.04.2014 г. -31.12.2016 г. /л.123/. В същата действително са направени отбелязвания за извършени плащания следните дати: на 18.05.2016 г. с

посочен разход в размер на 20 900 лева за „такси и възнаграждение на адв. И. Я.“, както и на 31.05.2106 г. с отбелязване „доплащане на възнаграждение на адв. И. Я.“ в размер на 950.00 лева, но дори и представени по делото и на вещото лице в този вид, е видно, че на редовете, на които са направени цитираните отбелязвания е нанесена поправка, поради което съдът не следва да приема тези доказателства като безспорни и категорични.

По горните съображения съдът достига до краен извод, че не са доказани всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени от ищеца имуществени вреди, представляващи загуби от платен адвокатски хонорар по договор за правна помощ и съдействие № 0000001064 от 18.05.2016 г. в размер 21 000 лева. Събраните по делото доказателства са противоречиви и не доказват категорично наведеното в исковата молба твърдение за реално изплатен адвокатски хонорар на посочената дата.

С оглед гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ като недоказан следва да бъде отхвърлен.

Предвид неоснователността на предявения иск, неоснователна се явява и акцесорната претенция за законна лихва върху сумата на исканото обезщетение, считано от 18.05.2016 г. до 05.05.2021 г.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и съобразно изхода на делото в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Унисърфейс" ЕООД, ЕИК 10164845 иск срещу Национална агенция за приходите за заплащане на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ на обезщетение за имуществени вреди в размер на общо 21 000 лева, настъпили в резултат на платено адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие при обжалване на РА № Р-22221715004849-091-001/04.05.2016г. по административен ред и законна лихва върху сумата от 21 000 лева, считано от от 18.05.2016 г. до 05.05.2021 г.

ОСЪЖДА Унисърфейс" ЕООД, ЕИК 10164845 да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ:

